

λύπηση

λύπηση, η, ουσ. [<μσν. λύπηση], η λύπηση·

- *είναι για λύπηση*, είναι αξιολύπητος: «απ' τη μέρα που τον χώρισε η γυναίκα του, είναι για λύπηση». Συνών.
είναι για λυπημό ή είναι του λυπημού.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας